

աշխարհագրութեան, քննադատութեան և տարարարութեան մէջ:

Պ. Ժողովք Մարտիան, Պրանսի-
րէն լեռնի և տոնարարութեան մէջ
և յառաջագոյն բուսականութեան, եր-
կարախական զգալորութեան և աշ-
խարհագրութեան մէջ:

Պ. Գրիգոր Մանաս, Պատմութեան
և աշխարհագրութեան մէջ:

Պ. Ալեքսան Պապական, կրո-
նագիտութեան, քննադատութեան, տար-
արարութեան, գրադարան և հայերէնի
մէջ:

Պ. Յովսէփ Կառլան, Հայերէնի,
Խորհրդերի, կրօնագիտութեան և
Անգլիկանի մէջ: Յառաջագոյն էլին նաև
Հէքլման, Թոքալիան և Թոքալի
եղբայր:

Ե. Կասարանի մէջ, առաջին հան-
գիստաց. Պ. Ինդրա Փէշտալանցան
կրօնագիտութեան, հայերէնի, գերմա-
նական, անգլիկանի, գրադարանի,
տարարարութեան և ֆրանսիականի մէջ,
յառաջագոյն հանգիստացան նաև Պ.
Հրանտ Զոփուրան, Յովսէփ Օրնոյ,
Յովսէփ Մանուկեան, Յովսէփ Հէքլմա-
նան և Հայկ Զոփուրան. Զ. դասա-
րանի մէջ առաջին հանգիստացան Պ.
Երոտանդ Հէքլման, զգալորութեան,
կրօնագիտութեան, գրադարանի,
տարարարութեան և հայերէնի մէջ, յառա-
ջագոյն հանգիստացան Պ. Յարապետ
Մարանան, Պ. Կարապետ Կարապետ-
եան, Պ. Վարդա Առաքեան և Է. դա-
սարանի մէջ առաջին հանգիստացան Պ.
Միքայիլ Երանդան, Պ. Լեւոն Կա-
րապետ, Պ. Երոտանդ Կարապետ,
Պ. Յովհաննէս Գալարեան, Պ. Ան-
րոբ Հայրեան, Պ. Յովսէփ Աճէմեան,
Պ. Յովսէփ Զամպալ և Հանրի Կիւ-
միւրեան իրենց դասարաններուն մէջ
առաջին հանգիստացան և պատուոյ մըր-
ցանակներ առին:

Մերք ընդ մերթ մըցանակարաշխու-
թիւնը կ'ընդհատէր երաժշտական ըն-
տիր կտորներով, և աշակերտաց կող-
ման արտասանութեան քննադատութիւն-
ներով, որոնց մէջ Պ. Զարեհ Տէմե-
ան մեծ յաջողակութեամբ արտասա-
նեց գերմաներէն բանաստեղծութիւնը
և ռուսաց Կիւլյապեան տաճկերէնը հան-
գիստականքէ բուռն ծափահարութիւն-
ներ իջեցով:

Ներկաները պատուաբարուե-
ցան պաշտպաններով և անուշեղին
ներով, որոնք յետոյ Տ. Սապարե

ՆԱԽԱԳԻՏՈՒՄԷ ԵՎ ՄԱՏԻՄ

ՏԵՏԵՐ ԱՐ ՈՐ ԿԱՌԱՐԱՐԵԼ ՄՈՒՌԵՐ ԱՍԻԵԼ

Այսինքն քաղաքացիական համար շատ բան գրուեցաւ, թեր ու գէտ կարծիքներ յայտնուեցան, Սակաւն, ուր որ էր հոն մնաց այդ խնդրերու վիճակը, Բարեփոխութիւնն մը չեղաւ, Կրօնի սրբութիւնը, Եկեղեցւոյ ուղղափառ օրէնքները անսպառն ու անխախտ պահուեցան համար անողորմելի մնաց հոգեւոր վարչութիւնը, Եկեղեցւոյ կը մտնէին, քանաւան այրիքի և պղծութիւններ անխնայ կը մնան, հայրենական օճակը կը մարէր, միջուկ իսկ այսինքն աչքը դուրս կը պահէ, կարեւոր խնդիրներ չեն, Յաղութեան իրար անցնելու պատահաւոր չի կրնայ, Բանաստեղծական պաշտօնը կոտորուի, ի հարկէ, երեցիկնո՞ւ մեռնելն աչքի առջեւ, ունեցած է օրին, ինչպէս ամէն պարտականութեան գիտացողութիւնը ճանաչարն նուիրուած է ան, Անձնութեան խնամքն առած է, Զարգացողութեան մը հանդէպ եղեւ հակառակ դիմումներ ընել վարչութիւնը չէ ճանաչարն ինչ Սպառնալիս Բեւեռքը չկայ:

Բայց, տեսնենք թէ ամէն ընծայեալ ասանկ կը մտածէ, Երբեք տարի առաջ ձեռնարկուած քաղաքացիական պայքարը մէկ գիւղին մէջ, Երեւանի շրջանի մէջ, 30—32 տարեկան Գանի մը ամառ առաջ երեցիկներ կործանեցին, դժբախտութիւնը ունեցաւ, Երկու փոքրիկ դասակներն ալ մեռան: Մնաց միայն միայն, մարդ անբարեկամ մը ունեցած է և չիտ փաշար երեք քաղաքացիական պայքարներ շարունակութեան արուեստ մը ընել, միեւնոյն ասանկ չկրնար այրի ալ մնալ, Երեւան յոյսալուծական ճիգ ալ ընելու ան, եկեր ուղղակի Ն. Ս. Օձնեան, Ամենայն Հայոց Հայրապետի գիտնէր և խնայեց է որ կարող լըպէն առնուի, մարտը ամբողջ և թողարարուի իրեն ամուսնանալ, Վարդ պիտի ըսուի իրեն. «Սալիք պատշաճեալ ես, պիտի կ